

Pse. Oxf.

v. 1-3

Tom. I. 2. 3.

BX2264

.E93

1665

v.1-3

c.1

102500

P 83
Propositiones Damnatae.

quacumque etiam dignitate fulgent, nisi à pro tempore existente Rom. Pontif. absolvit.

Insuper distictè in virtute sancte obedientie, & sub intermissione Divini Judicij prohibet omnibus Christi fidelibus cuiuscumque conditione, & status, etiam non

37 Indulgentiae concessæ Regularibus, & revocatae à Paulo V. hodie sunt revalidæ.

38 Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali non

J. Cárdenas.
cc

099

EXAMEN CONFESSARIORUM

TOMUS PRIMUS,

Complectens Conscientiam, Leges, Instructionem S. Pœnitentiariæ, Precepta Decalogi, & Ecclesiæ, Sacraenta, Censuras, Poenas, in quibus plura de Monialibus: & Propositiones ab Alexandre VII. Innocentio XI. & Alexandre VIII. damnatas,

Quæ prius hic, tamquam totius Operis Speculum ad lahos delendas, afferuntur: Deinde in propriis locis trium Tomorum rejecte citantur.

Quorum locorum Indicem habes in fine Tomi Tertii.

I. PROPOSITIONES 45. AB ALEX. VII. DAMNATAE.

Feria V. Die 24. Septembris 1665.

In Congr. Gen. S. Rom. & Univ. inquis. habita in Palatio Apost. Montis Quirinalis coram SS. D. N.

Alexandro Divina Provid. Papa VII. &c.

S Antissimus D. N. audivit, non sine magno animi sui marore, complures opiniones Christianæ disciplina relaxavas, & animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterum suscitari, partim noviter prodire: & summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis exercere, per quam in rebus ad conscientiam pertinientibus modus opinandi irrepit alienus omnino ad Evangelica simplicitatem, Sanctorumque Patrum doctrinam, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequentur, ingens eruptura effet Christianæ vita corruptela. Quare, ne ullo unquam tempore viam salutis, quam supra veritas Deus, cuius verba in eternum permanent, arctam esse definit; in animarum perniciem dilatari, seu verius perverti contingat, idem SS. D. N. ut oves sibi creditas ab ejusmodi spatio, lataque, per quam itur Examen Ecclesiast.

ad perditionem, via, pro pastorali sollicitudine in rectam semitam evocaret, earumdem opinione examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus contra hereticam præstatem Gerer. In qua serio commisit. Qui tantum negotium breviter aggressi, eique sedulo incumbentes, & mature discessi usque ad hanc diem infra scriptis propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctorati sua singillatim exposuerunt.

1 Homo nullo unquam vita suæ tempore teneture licere actum fidei, spei, & charitatis ex vi preceptorum divinorum ad eas virtutes pertinentium.

2 Vir equestris ad duellum provocatus, potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3 Sententia assertis, Bullam Cœnæ sollem prohibere absolucionem heresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogate facultati Trid. in qua de occultis & imminibis sermo est anno 1619. 18. Junii in Consistorio S. Congr. Eminentiss. Card. viiia, & tolerata est.

A — 4 Pra-

46171

Propositiones Damnatae.

3

haren occulta
pter eam incurserenter tibi constet Petrum
5 Quamvis, non teneris denunciare, si
esse haren possis.
prob confessorius, qui in Sacramentali Confes-
tribuit Poenitentia chartam postea legen-
da, in qua ad Venerem incitat, non censem-
tur sollicitasse in Confessione; ac proinde non
est denunciandus.

7 Modus evadendi obligationem denuncian-
dæ sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur
cum sollicitante; hic potest ipsum absolvere
absque nere denunciandi.

8 Secundum stipendium potest Sacerdos
pro Missa liceat accipere, applicando
petenti partem etiam specialissimam fructus
ipsimet celebranti correspondentem; idque
post Decretum Urbani VIII.

9 Post Decretum Urbani potest Sacerdos,
cui Missæ celebraðæ traduntur, per alium sa-
tisfacere, collato illi minore stipendio, alia
parte stipendi sibi retenta.

10 Non est contra justitiam, pro pluribus
sacrificiis stipendium accipere, & sacrificium
unum offerre: neque etiam est contra fidelita-
tem, etiamsi promittam, promise etiam
juramento data, danti stipendum, quod
pro nullo alio offeram.

11 Peccata in Confessione omessa, seu obli-
ta ob instans periculum vita, aut ob aliam
causam, non tenetur in sequenti Confessio-
ne exprimere.

12 Mendicantes possunt absolvere à casibus
Episcopis reservatis, non obtenta ad id Epis-
coporum facultate.

13 Satisfacit præcepto annua Confessionis,
qui confitetur Regulari Episcopo præsentato,
sed ab eo iniuste reprobato.

14 Qui facit Confessionem voluntariè mul-
lam, satisfacit præcepto Ecclesie.

15 Poenitens propria auctoritate substituere
sibi aliud potest, qui loco ipsius poenitentiam
adimpleat.

16 Qui Beneficium curatum habent, possunt
sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdo-
tem non approbatum ab Ordinario.

17 Est licitum Religioso, vel Clerico, ca-
lumniatorem, gravia crima de se vel de sua
Religione spargere minantem occidere; quan-
do aliud modus defendendi non suppetit, uti
suppetere non videtur, si calumniator sit pa-
ratus, vel ipsi Religioso, ejus Religioni
publicè, & coram gravissimis viris prædicta
impingere, nisi occidatur.

19 Non p.
auctoritate uxorem in ac-
sam.

20 Restitutio à Pio V. imposta Beneficiatis
non recitantibus non debetur in conscientia
ante sententiam declaratoriam Judicis, eò
quod sit poena.

21 Habens Capellaniam collativam, aut
quodvis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si stu-
dio litterarum vacet, satisfacit suæ obligatio-
ni, si Officium per alium recitet.

22 Non est contra justitiam, Beneficia Ec-
clesiastica non conferre gratis, quia colla-
tor conferens illa Beneficia Ecclesiastica pe-
cunia interveniente, non exigit illam pro col-
latione Beneficii, sed veluti pro emolumen-
to temporali, quod tibi conferre non tene-
batur.

23 Frangens jejunium Ecclesie, ad quod te-
netur, non peccat mortaliter, nisi ex contem-
ptu, vel inobedientia hoc faciat, putat; quia
non vult se subjecere præcepto.

24 Mollities, sodomia, & bestialitas sunt
peccata ejusdem speciei infimæ; ideoque sus-
ficit dicere in confessione, se procurasse pol-
lutionem.

25 Qui habuit copulam cum soluta, satisfa-
cit Confessionis præcepto, dicens: commisi-
cum soluta grave peccatum contra castitatem,
non explicando copulam.

26 Quando litigantes habent pro se opinio-
nes æquæ probables, potest Judex pecuniam
accipere pro ferenda sententia in favorem
unius præ alio.

27 Si liber sit alicujus junioris, & moder-
ni, debet opinio censeri probabilis, dum non
confiteri, rejectam esse à Sede Apostolica tam-
quam improbabilem.

28 Populus non peccat, etiamsi absque ul-
la causa non recipiat legem à Principe pro-
mulgatam.

Quibus peraltis, dum similitum Propositionum
examini cura & studium impeditur, interea
idem Sanctiss. re mature considerata statuit, &
decrevit, prædictas Propositiones, & unamquam
que ipsarum, ut minimum, tamquam scandalos-
as, esse damnandas, & prohibendas, sicut eas
damnat, ac prohibet: Ita ut quicumque illas, aut
conjunctionem, aut divisionem docuerit, de-
fenderit, ediderit, aut de eis etiam disputative,
publicè, aut privatum tractaverit, nisi forsan
impugnando, ipso facto incidat in excommuni-
cationem, à qua non possit (præterquam in ar-
ticulo mortis) ab alio, quacumque etiam Digni-
tate fulgente, nisi à pro tempore existente Roma-
no Pontifice, absolvit.

qua-

quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro
tempore existente Rom. Pontif. absolvit.

insuper distictè in virtute sancte obedientie, &
sub intermissione Divini Judicii prohibet omnibus
Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignita-
tis, ac status, etiam speciali, & specialissima no-
ta dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam
ipsarum, ad proximam deducant.

Jo: Lopus S. Rom. & Univers. Inquis. Notar. &c.

Loco + Sigilli.

Premissum Decretum fuit publicatum, 2. Octo-
bris 1665.

Feria V. die 18. Martii 1666.

In Congr. Gener. S. Rom. & Univ. Inq. habita in Pa-
latio Apost. Montis Quirinalis coram SS. D. N.
Alexandro Divina Provid. Papa VII. &c.

S Anctissimus D. N. post latum Decretum die 24.
Septembri proximè elapsi, quo viginti octo
Propositiones damnatae fuerunt; examinatis sedu-
lo & accuratè usque ad hunc diem infra scriptis
aliis, quadragesimum quintum numerum imple-
ribus, per plures in Sacra Theologia Magistros,
ac per Eminentissimos, & Reverendissimos D. D.
Cardinales, adversus hereticam pravitatem Ge-
nerales Inquisidores, eorum suffragia singillatim
super unaquaque ipsarum audivit.

Propositio 29. In die jejunii, qui sibi
modicum quid comedit, etiæ notabilem quanti-
tatem in fine comedet, non frangit jeju-
nium.

30 Omnes Officiales, qui in Republica cor-
poraliter laborant, sunt excusati ab obliga-
tione jejunii: nec debent se certificare, an
labor sit compatibilis cum jejunio.

31 Excusantur absolutè à præcepto jejunii
omnes illi, qui iter agunt equitando, utecum-
que iter agant, etiamsi iter necessarium non
sit, & etiamsi iter unius diei conficiant.

32 Non est evidens, quod consuetudo non
comedendi ova & lactinia in Quadragesima
obligit.

33 Restitutio fructuum ob omissionem ho-
rarum suppleri potest per quacumque elec-
mosynas, quas anteà beneficiarius de fructi-
bus sui beneficii fecerit.

34 In die Palmarum recitans Officium Pa-
schale, satisfacit præcepto.

35 Unico Officio potest quis satisfacere
dupli præcepto pro die præsenti, & cra-
ftino.

36 Regulares possunt in foro conscientia
uti privilegiis suis, quæ sunt ex parte revo-
cata per Concilium Tridentinum.

37 Indulgentia concessa Regularibus, & re-
vocata à Paulo V. hodie sunt revividaæ.

38 Mandatum Tridentini factum Sacerdoti
sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali
confitendi quamprimum, est consilium, non
præceptum.

39 Illa particula, quamprimum, intelligitur,
cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

40 Est probabilis opinio, quæ dicit, esse
tantum veniale osculum habitum ob delecta-
tionem carnalem, & sensibilem, quæ ex oscu-
lo oritur, secluso periculo consensus ulterio-
ris, & pollutionis.

41 Non est obligandus concubinarius ad
ejiciendam concubinam, si hæc nimis utilis
effet ad oblectamentum concubinarii, vulgo,
regalo, dum deficiente illo, nimis ægræ ageret
vitam, & alia epulæ tædio magno concubi-
narium afficerent, & alia famula nimis diffi-
cile inveniretur.

42 Licitum est mutuanti aliquid ultra fortè
exigere, si se obliget ad non repetendam for-
tem usque ad certum tempus.

43 Annum legatum pro anima relictum,
non durat plus, quam per decem annos.

44 Quoad forum conscientia, reo corre-
cto, ejusque contumacia cessante, cessant
censura.

45 Libri prohibiti, donec expurgentur,
possunt retineri, usque dum adhibita diligen-
tia corriganter.

Quibus maturè pensatis, idem Sanctissimus sta-
tuit, ac decrevit, prædictas Propositiones, &
unamquamque ipsarum, ut minimum, tamquam
scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sic
ut eas damnat, ac prohibet. Itaut quicunque
illas, aut conjunctionem, aut divisionem docuerit, de-
fenderit, ediderit, aut de eis etiam disputative,
publicè, aut privatum tractaverit, nisi forsan
impugnando, ipso facto incidat in excommuni-
cationem, à qua non possit (præterquam in ar-
ticulo mortis) ab alio, quacumque etiam Digni-
tate fulgente, nisi à pro tempore existente Roma-
no Pontifice, absolvit.

Insuper distictè in virtute sancte obedientie, &
sub intermissione Divini Judicii prohibet omnibus
Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignita-
tis, ac status, etiam speciali, & specialissima no-
ta dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam
ipsarum, ad proximam deducant.

Jo: Lopus S. Rom. & Univ. Inq. Notar.

Loco + Sigilli.

132583

Premissum Decretum fuit publicatum 13. Mar-
tii 1666.

UNIVERSITATIS
INSTITUTI
CAPILLA A.

Folio-15 MICROFILMADO 14/12/82